

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Diatribai De Primis Veteris Frisiae Apostolis, Sive
Dissertationes, quibus eoru[m] anni, actus, res,
personae, loca, tempora in eorundem actis occurrentia,
discutiuntur, illustrantur, erroresque ab ...**

Bosschaerts, Willibrord

Mechliniae, 1650

138. De obitu S. Egberti Archimandritae. Annus obitualis examinatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10958

uersans in Germania apud Bonifacium amicitiam inter-
runt, vt dicamus in Frisia versatum, S. Willib. adiuuam
se præbuisse. Ac esto fuerit in Frisia sedente Gregorio Wu-
nibaldus, contigit hoc diu post mortuum Willibrordum.
Quare sicut de Wilibaldo ita de Wunibaldo falsa sunt ef-
fata, potius narratiunculæ, eum S. Willibrordo in Fri-
sia operam suam probasse.

DISSERTATIO CXXXVIII.

De obitu S. Egberti Archimandritæ. Annus
obituaalis examinatur.

SANCTISSIMUS Archimandrita Egbertus salutis Fri-
siorum & circum vicinorum Barbarorum non
frigidus Zelator, quamquam eos in propria perso-
na conuenire nequiret cælestibus oraculis domi
detentus, Apostolicum tamen munus minimè se-
posuit, tum emittendo S. Willibrordum cum iusta auxi-
liarium manu ad eosdem: tum ipsemet varias Hiberniæ
Scotiæ plagas peragrando, coinsulanos suos verbis instra-
endo, exempla præbendo, monasteria erigendo, forman-
do.

Tandem ad cæleste brauium à supremo Agonotheta euo-
catus deposita mortali veste animam præclaris laborum
meritis adornatam incorruptibili seruo coronandam Deo
tradidit.

Fælicissimum eius transitum describit Venerabilis Be-
da lib. 5. histor. cap. 23. *Mansit vir Domini Egbertus annos*
83. in præfata Insula Hui, quam ipse velut noua quadam relucen-

se gratia Ecclesiastica societatis & pacis Christo consecrauerat anno-
 g. Incarnationis Dominica 729. quo Pascha Dominicum 8. Kalen-
 darum maiarum die celebrabatur, cum Missarum solemnitas in memo-
 riam Dominica eiusdem Resurrectionis celebrasset, eodem die &
 ipse migravit ad Dominum ac gaudium summe festiuitatis, quod cum
 fratribus quos ad unitatis gratiam conuerterat inchoauit, cum Do-
 mino & Apostolis ceterisque celi ciuibus compluit: Imo id ipsum ce-
 lebrare sine fine non desinit. Mira autem Dominica dispensatio prouiso-
 nis erat quod Venerabilis vir non solum in Pascha transiit de hoc
 mundo ad Patrem, verum etiam cum eo die Pascha celebraretur quo
 numquam prius in illis locis celebrari solebat. Gaudebant autem fra-
 tres de cognitione certa & Catholica temporis Paschalis: letabantur
 de patrocinio pergenus ad Dominum patris per quem fuerunt corre-
 cti. Sicq; certus de illorum correctione Reuerendissimus Pater exul-
 tauit ut videret diem Domini, vidit & gauisus est. Quorum ali-
 qua dissertatione 13. sunt producta ad probandum non
 fuisse Episcopum, nunc aliqua reperimus ad exitum coho-
 nestandum.

N. hoc capite in editione qua vtimur bis ab impresso-
 ribus esse peccatum. Primo illis verbis, *Si quidem anno ab
 incarnatione Domini Septingentesimo sexto, decimo quo Osredo oc-
 ciso Coenredus gubernacula regni Nordanhumbroborum suscepit &
 quasi anno Septingentesimo sexto in insulam aduenisset
 Egbertus & ille annus 706. esset decimus quo Osredo oc-
 ciso Coenredus regnare coepisset. Vtrumque falsissimum
 conuincitur. Primum ex eodem capite vbi infra refertur
 Egbertum per 13. annos vsq; ad obitum nimirum, in insula
 Huij permansisse. Si 706. eò venisset, non 13. pro vt tex-
 tus habet, sed per 29. annos eam incoluisset. Præterea
 cum per 29. annos Huij non permansisse patet etiam ex
 eius actis apud Bedam. Similiter falsum est annum Domi-
 ni 706. esse decimū quo Coenredus occiso Osredo regnum
 coepit.*

coepit. Siquidem anno 706 secundum dumtaxat annum regnavit Olredus qui demum interfectus est anno 716. succedente eodem anno Coenredo; quod videre est ex historijs Bedæ & alijs Anglicanis & clarissimè oculis exhibet Tabula Fastorum Regum atque Episcoporum Angliæ impressa ad historiam Malmesburienfis, Huntondonienfis, Rogeri &c. Alterum peccatum est, obiisse *Egbertum anno incarnationis Dominica 728. quo Pascha Dominicum Octavo Kalendarum Maiarum die celebrabatur*; quod in primis difforme est ipsi textui: si enim, quod verum est, anno 716. in insulam deuenerit Egbertus & 13. annis manserit, non annus 728. sed 729 eius mortem exceperit.

Secundò. apud eundem Bedam lib. 3. capite 27. lib. 5. cap. vltimo & in epitome expressim legitur defunctus anno 29. quæ loca obseruasse defuit Baronio dum vitiosū cap. 27. secutus ait obiisse anno 28.

Tertiò, annum 28. non consistere cum morte Egberti planissimè docet Cyclus Lunaris eius anni, scilicet 7. cum littera Dominicali posteriori (erat namque bissextilis) C. quibus incidentibus legitimum Pascha, quale Egbertus introduxit, celebratum fuit & celebrari debuit 4. Aprilis, non 8. Kalendarum Maiarum id est 24. Aprilis. Verissime verò celebratum fuit Pascha 8. Kalendarum Maiarum anno 29. existente tum Cyclo 8. cum littera Dominicali B. quibus concurrentibus celebrari debuit & celebratum fuit 8. Kalendarum Maiarum id est 24. Aprilis, qua die Egberti decessum etiam recolunt Ecclesia, Kalendaria noua & vetera, Martyrologium Baronij, Molanus in additionibus ad Vsuardum, in Natalibus SS. in Kalendario SS. Belgij impresso ad Vsuard. Suffridus Petri apud Antonium Possuinum in Apparatu sacro verbo Egbert. Egbertum obiisse anno 729. tenent etiam Hermannus Contra-

aus in Chronico. Gretserus lib. primo obserua. in vitam SS. Willibaldi & Wunibaldi cap. 9.

Hinc cauendus crassissimus error nescio qua oscitantia natus in Indiculo SS. Belgij Molani, vbi V. Egbertus legitur: *Migrauit (Egbertus) anno Domini Septingentesimo Vigesimo nono ipso die Pascha, seximo Iduum Maiarum.* Cum nec anno 729. nec vnquam Pascha Canonicum fuerit habitum 7. Iduum Maiarum. Similis oscitantia reperitur in Herma. Contracto.

Hinc emendandus Serarius in notis ad epistolam Bonifacij, emendandus Sigebertus in Chronico, quorum ille annum 27. hic annum 30. statuit obitualem Sancti Egberti; nam anno 30. litera Dominicali A. & Cijclo decennouali 9. Pascha incidit in nonam Aprilis, non in vigintiam quartam.

Reliquit Sanctus Egbertus posteris ingenij sui monumentum, Tractatum Cærimon. Ecclesie teste Suffrido apud Anto. Possuinū in Apparatu sacro V. Egbertus. Addit Arnoldus Wion Conciones varias. Ornauit Sanctitas doctrinam & doctrina Sanctitatem:

*Ornatum gemma splendet sic magis aurum,
Sic magis in auro gemma reposita micat.*

Merito illi festinos honores dedices O Frisia eius auspicijs salutem consecuta quam procurauit Sanctum Willibrordum Sociosque amandando, & laborante Willibrordo quin eam consilijs, nouorum militum suffestione, precibus, apud Deum promouerit, ne ambigas.

DISSERT.